

Gazeta Olsztyńska

Organ Związku Polaków w Prusach Wschodnich.

„Gazeta Olsztyńska“ z dodatkami „Gość Niedzielny“
„Gospodarz“ wychodzi codziennie z wyjątkiem
niedzieli i świąt.

Przedpłata wynosi kwartalnie 9 marek.
Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 50 fenigów za
miejsce rządka sześciłmowego. — Przy dochodzeniu
sądowem należyłości wszelkie rabaty upadają.

Ojców mowy, ojców wiary
Brońmy zgodnie młody, stary.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Drukiem i nakładem: Joanny Pieniężnej.

Redakcja i Administracja w Olsztynie, Mühlenstrasse 2.

Telefon nr. 531.

Listy do redakcji należy adresować:

„GAZETA OLSZTYŃSKA“ — ALLENSTEIN, OPR

Redaktor: Ludwik Łydko.

Telegramy.

Ameryka bierze udział w obradach koalicji.

Londyn, 17. 4. 21. „Havas“ donosi z Londynu, że Stany Zjednoczone urzędowo doniosły, że biorą udział w obradach w sprawach reparacji i w kwestiach z wojną złączonych.

Narady w pałacu elizejskim.

Paryż, 17. 4. 21. Na konferencji w pałacu elizejskim uchwalono utworzenie mieszanej komisji, która przedłożyłaby koalicji po 1 maju propozycję, jeżeli Niemcy zobowiązań swoich w myśl traktatu pokojowego do tego czasu nie wykonają. Komisja odbędzie posiedzenie w środę, a należą do niej marszałek Foch, generał Weygand, Loucher i Seydrux.

Pożegnanie Viwianiego w Waszyngtonie.

Waszyngton, 17. 4. 21. Viwiani pożegnał się w sobotę z prezydentem Hardingiem i brał udział w uczcie wydanej na cześć jego przez sekretarza stanu Hughesa. Generał Pershing, senator Lodge, Cormick i ambasador francuski brali również udział w uczcie.

Ameryka i rozbrowienie.

Waszyngton, 17. 4. 21. Prezydent Harding zamierza zaważać przedstawicieli Anglii, Francji i Włoch na konferencję dotyczącą rozbrowienia. Dopóki rozbrowienie uchwalonem nie zostanie, kongres uprawiać będzie polityką podług której Stany Zjednoczone mieć muszą najsilniejszą flotę wojenną.

Francuzi przeciwko Niemcom.

Paryż, 17. 4. Podług „Hawasa“ w Tourcoiny 6000 członków związku żołnierzy frontu przyjęło tekst adresu wzywającego Brianda aby nie dopuścił robotników niemieckich do odbudowy spustoszonych w czasie wojny dzielnic Francji.

Nowa konferencja.

Paryż, 18. 4. Konferencja koalicyjna odbędzie się w dniu 15 maja w Ostende. Do tego czasu mają być środki represyjne przeciwko Niemcom przeprowadzone. Panuje przekonanie, że Niemcy wtenczas poważniej na sytuację zapatrywać się będą.

Demonstracja niemiecka w Berlinie.

Berlin, 17. 4. W niedzielę urządzili tu szowiniści niemieccy w „Lustgartenie“ wielką demonstrację na rzecz rozwiązania kwestji Górnego Śląska w duchu wszechniemieckim. Uchwalono podług utartego w Niemczech zwyczaju „einen fiammenden Protest“... W demonstracji brali także udział przedstawiciele socjalistów większość.

Stergerwald.

Berlin, 18. 4. Stergerwald spodziewa się, że uda mu się jeszcze dziś gabinet utworzyć i przedstawić takowy sejmowi pruskiemu.

O Mazury.

Wiemy co sędzić o statystykach urzędowych mianowicie za czasów rządów cesarskich. Na Mazurach spisy ludności przeprowadzali zwykle rektorzy (nauczyciele), znani z nieprzyjaźni swej do polskości. Prawie wszyscy rektorzy na Mazurach w sprawach polskich zajmują stanowisko takie same jak osławiony rektor p. Bartikowski z Działdowa, który obecnie na zebraniach skarży się na „podłość“ Polaków, którzy dzieci mazurskie mające nazwisko polskie, umiejące „Ojciec nasz“ po polsku posyłają do szkoły polskiej. Pomimo wszystkiego statystyki pruskie wykazały bardzo znaczny procent ludności polskiej na Mazurach.

W roku 1910 podług statystyki pruskiej było ludności polskiej w powiatach:

Szczytno	78,20 proc.
Jańsbork	78,90 „
Nibork	73,20 „
Elk	64,04 „
Ządzbork	57,06 „
Lec	43,37 „
Ostród	54,70 „
Olecko	40,59 „

Niezmiernie ciekawą zaś jest statystyka dzieci, której dokonano rok później, to jest w roku 1911. Naliczono szkolnych dzieci polskich w powiatach.

Szczytno	93,16 procent
Jańsbork	92,31 „
Nibork	90,24 „
Elk	86,20 „
Ządzbork	80,80 „
Lec	77,58 „
Ostród	72,75 „
Olecko	70,20 „

Porównawszy statystykę ludności z statystyką dzieci szkolnych uderza w oczy olbrzymia różnica. Wleckim powiecie np. jest 43,37 procent Polaków, a 77,50 procent dzieci polskich. Widocznie statystyka ludności została na korzyść Niemczyzny olbrzymio nagięta. Gdyby tak nie było natenczas widocznie w tym powiecie Niemki polskie dzieci rodziły, lub też dzieci na świat prawie wcale nie wydawały, gdyż Niemcy tam na 100 mieszkańców tylko 10 dzieci do szkoły wysłali.

Przy statystyce dzieci rozchodziło się rządowi o statystykę dokładną celem zastosowania intensywniej działającego systemu germanizacyjnego. Widocznie władze szkolne otrzymały w tym kierunku instrukcje i dla tego statystyka jest stosunkowo dokładną.

Trzeba wiedzieć, że na Mazurach istnieją dwa kierunki wśród miejscowych germanizatorów ludu polskiego. Germanizatorzy radykalni są za zniesieniem nabożeństw polskich, literatury polskiej i prasy polskiej w duchu pruskim („Pruski Przyjaciel Ludu“). Kierunek ten grupuje się przy pastora Raucha z Rydzewa, który nawet oburzał się, że Niemcy w czasie plebiscytu operowali takie polskimi odezwaniami. Drugi kierunek dąży także do ostatecznego zgermanizowania ludu polskiego na Mazurach, ale postępuje sobie ostrożniej będąc przekonany że zbyt radykalny system germanizacyjny rozbudzić może w ludzie mazurskim opór i ewentualnie zapędzi ten lud do obozu polskiego. Dla tego ten kierunek postępuje sobie w myśl wskazówek wyrażonych przez Superintendenta Hensela koncentrujących się w zdaniu wielce charakterystycznym „Einen Sterbenden soll man nicht stören“.

Nabożeństwa polskie usuwa się systematycznie, ale powoli. Duchownych władających polskim językiem jest coraz mniej, dla tego zastępują ich rektorzy. Religijna literatura mazurska istnieje, kalendarz pełący w duchu pruskim Superintendent Hensel punktualnie wydaje, a znany Skowronnek pastor w Trelkowie wydaje co tydzień swojego „Pruskiego Przyjaciela Ludu“.

Przed plebiscytem statystyka dzieci polskich na Mazurach była księdzu Rauchowi z Rydzewa bardzo niewygodną. Zarzucił niedwuznacznie nauczycielom na Mazurach, że sfalszowali statystykę ażeby uzyskać „Ostmarkenzulagi“. Rektorzy mazurscy znaleźli się w przykrem położeniu. Wystąpić przeciwko twierdzeniom pastora Raucha nie mogli, zwłaszcza przed plebiscytem. Nie mogli oświadczyć że statystyka jest dokładną, niemogli również przyznawać się że statystykę sfalszowali. Znalezione więc wyjście — milczenie.

Gdyby nawet panom rektorom się rzeczywiście o „Ostmarkenzulagi“ rozchodziło, natenczas wzięwszy pod uwagę ich wrogi do polskości usposobienie, przypuszczać nie można ani na chwilę, aby znalazł się choć jeden nauczyciel, któryby dziecko niemieckie podał w statystyce jako dziecko polskie.

A więc statystyka dzieci polskich na Mazurach będzie stosunkowo dokładną, a statystyka ludności na korzyść Niemczyzny bardzo silnie nagięta. Doliczwszy bowiem do liczb w powiatach mazurskich liczby ludności na Warmji, przekonamy się ze zdumieniem, że od r. 1890 do 1910 wzrosła liczba Niemców w rejencji olsztyńskiej o 71 200 osób. Zdrowy rozum i statystyka dzieci wykazują niemożliwość podobnej kombinacji.

Plebiscyt nie jest co do Mazur i Warmii ostatecznym wyrokiem. Pełne godności stanowisko posła do Sejmu powiatowego księdza Prob. Barczewskiego co do tej kwestji spotyka się dla tego z uznaniem i poklaskiem całego społeczeństwa polskiego. Co jest białe, czarnem być nigdy nie może. S.

Precz z maską.

„Die Maske fällt“ — pisze „Allensteiner Zeitung“ krytykując zakaz koalicji, że wojsku niemieckiemu nie wolno używać gazów trujących. Jeżeli bowiem sąsiad (wiemy o kogo chodzi. Red.) napadnie na bezbronne Niemcy, to może ten nieprzyjaciel używać gazów, a biedne Niemcy, są bezbronne. Naszym zdaniem zakaz ten jest zupełnie słuszny. Niemiec nikt nie napadnie. Tak zwany „nieprzyjaciel“ wkroczy do Niemiec jedynie wtenczas, jeżeli otrzyma mandat lub rozkaz. A taki mandat lub rozkaz otrzyma ów „nieprzyjaciel“, jeżeli Niemcy nie wykonają warunków traktatu pokojowego lub zagrażać będą sąsiadom, narodom wolnym i niepodległym. Takiego „nieprzyjaciela“ trucizną, gazami trującymi przyjmować nie można. Nie jest to bowiem nieprzyjaciel, ale wykonawca woli ludów. Zresztą gazy trujące pozostać mogą chyba do dyspozycji narodów, które trucizny nie nadużyją. Przypominamy Niemcom „Gelbkreuz“...

Przed ofensywą Ludendorfa we Francji, która miała zakończyć wojnę, wiedzieliśmy, że Niemcy użyć zamierzają straszliwej trucizny, „Gelbkreuz“. Piszący te słowa czytał broszurę oznaczoną komentarzem „Geheim“, opisującą działalność tej trucizny. Sam szatan chyba dał receptę wynalazcy. Setki tysięcy ludzi zginęło wśród straszliwych męczarni od tej trucizny niemieckiej. Przed ofensywą Niemcy byli pewni zwycięstwa i opierali się jedynie na skutkach „Gelbkreuz“. Oficerowie niemieccy oświadczyli pewnemu właścicielowi ziemskiemu na Mazurach, Polakowi, że nieprzyjaciela jak muchy tą trucizną wytrują. A gdy rozpoczęła się ofensywa, to prasa niemiecka z rozkoszą

opisywała straszną działalność tej trucizny. Opisywano jak to żołnierze angielscy wybiegali z rowów, rozrywali sobie mundur i padali nieżywi. Korespondenci wojenni opisywali swoje wrażenia. A trupy sine, straszne, ofiary „Gelbkreuz“ w korespondencjach szczególnie były uwzględnione. Gdyby Niemcom wtenczas udało się wytruć całą armię angielską i francuską, natenczas prawdopodobnie by się rado wali i chętni zwycięstwem. Precz więc z maską. W rękach narodu takiego trucizna, gazy, pozostać nie mogą. S.

Przegląd polityczny.

Polska.

Ratyfikacja traktatu z Rosją.

Warszawa. Na ostatnim posiedzeniu sejmu przyjęto jednym głosem w 2 i 3 czytaniu en bloc ustawę o ratyfikacji traktatu pokojowego, zawartego w Rydze między Polską a Rosją sowiecką, Ukrainą i Białorusią.

Warszawa. Na ostatnim posiedzeniu Sejmu, Sejm zajmował się sprawą ratyfikacji traktatu pokojowego, zawartego w Rydze. Premier Witos omówił doniosłe znaczenie traktatu tego, jako pierwszego aktu prawa państwowego, zawartego przez odrodzone Państwo Polskie, poczem mówił o znaczeniu wyniku plebiscytu na Górnym Śląsku. Po przyjęciu ustawy w I-szem przystąpiono do II-go czytania.

Rząd ukraiński wobec traktatu.

Warszawa. Przybyła do gmachu sejmu delegacja rządu Petlury dla wyrażenia sympatii dla Polski. Delegacja oświadczyła, że uznaje konieczność traktatu ryskiego, lecz z pewnymi zastrzeżeniami.

Ustalenie granicy polsko-rosyjskiej.

Warszawa. Na posiedzeniu Rady Ministrów w poniedziałek ma być ostatecznie ustalony skład komisji granicznej, która zajmie się na gruncie traktatu ryskiego wytyczeniem granicy wschodniej. W skład komisji wejdzie około 300 osób, topografów, geometerów, techników i funkcjonariuszy państwowych. Przewodniczącym komisji ze strony polskiej, b. minister Wasilewski, ma wyjechać 29 bm. do Mińska, gdzie wspólnie z przewodniczącym ze strony rosyjskiej, Pestkowskim, ułożą program prac komisji.

P. Pestkowski jest Polakiem i swego czasu stał na czele Rzeczypospolitej baszkirskiej.

Zaprzyiężenie konstytucji.

„Kurjer Częstochowski“ dowiaduje się, że na akt zaprzyiężenia konstytucji mający się odbyć w klasztorze jasnogórskim, zamierza rząd polski zaprosić hetmana Ukrainy, Petlurę i jego rząd.

Rokowania polsko-niemieckie.

Poznań. Od wtorku 12 bm. toczą się tu rokowania polsko-niemieckie w sprawie opcji. Rząd Rzeszy reprezentują hr. Kessler i dr. Zechling. Celem rokowań poznańskich jest ustalenie punktów spornych w przedmiocie opcji, które następnie przedłożone

Decyzja komisji granicznej.

Komisja graniczna ogłasza następującą decyzję, powziętą dnia 2. kwietnia na plenarnem posiedzeniu w Grudziądzu.

Granica została ustanowiona od punktu styczego szosy Szaplerzyzna (Schönerswalde) — Jamielnik z południową granicą powiatu suskiego do punktu styczego południowej granicy powiatu kwidzińskiego z wschodnią granicą gminy Gardei.

Odwołania przeciw tej decyzji dla zainteresowanych niema.

Przypadają wobec tego z gmin nadgranicznych na podstawie traktatu pokojowego i głosowania:

Do Niemiec: Szaplerzyzna (Schönerswalde), Scharschau, Gulb (Gulbien), obszar dworski Zazdrość (Bonnin), Duże Piotrowice (bez południowej części Grabowa, należącego do Czachówek i bez gospodarstwa Tadajewskiego), Grabowo, Biskupiec, Stęgwald, Kuczwały (bez terytorjum położonego na zachód od drogi Małe Babalice—Ossówko i gospodarstwa graniczące na wschód z gminą Ossówko), Mała Tymawa, Waldowo B, Mathildenhof, Krzywka (Niederreichen), Bellingswalde, folwark Biskupiczki, Biskupiczki gospodarstwo jedno od Zawdyń (Sawdin) 500 m na południowy zachód od Biskupiczek, Borki (Borken, Abrahamshof), Pawłowo (Paulsdorf), Małe Czarne i Duże Czarne (Hoch- u. Niederzehren), gospodarstwa należące do Małe Czarne Dolne, Małe Czarne z parcelami gminy Bożepole między Małem Czarnem a pół-

zostaną celem uzgodnienia delegacjom polskiej i niemieckiej w Paryżu. Rokowania w Poznaniu potrwać przypuszczalnie jeszcze kilka dni.

Równocześnie wznowiono rozpoczęte już w styczniu 1920 roku w Paryżu rokowania w sprawie wymiany aktów i archiwów między Rzeczpospolitą a Rzeszą. Rząd polski reprezentuje komisarz Hinze, Rzeszę prezes Regencji w Pile, v. Bülow. Celem rokowań jest ustalenie tekstu umowy, która będzie przedłożona do podpisania delegacjom polskiej i niemieckiej w Paryżu.

Wdzięczność mieszkańców Wilna.

Wilno. Komitet obchodu wyzwolenia Wilna zwrócił się do Rady miasta z wnioskiem, by zamianowała honorowymi obywatelami miasta marszałka Piłsudskiego oraz generałów Rydza-Smigłego i Żeligowskiego.

Komunikacja powietrzna z Paryżem.

Warszawa. Między Warszawą a Paryżem zorganizowaną została prawidłowa żegluga powietrzna przez Strassburg i Pragę. Dnia 14 b. m. przybył do Warszawy pierwszy aerostatek „Potenz“ z 2 pasażerami i 200 klg. bagażu, wśród którego znajdowała się korespondencja handlowa i dyplomatyczna oraz ostatnie dzienniki paryskie. Aerostatki wyruszać będą z Paryża codziennie o godz. 8 rano a przybywać do Warszawy o g. 7 wieczór.

— Uu!... już tak szczekacie, Joselu, że się kurzy za wami!... Zmarzył!... Cóż to, że odemnie w jary poszedł?... Niema chałup na świecie, czy co?..

Szynkarz wzruszył ramionami i, cofając się do drzwi, odparł:

— Wierście, nie wierście — mnie wszystko jedno. Sam widziałem, jak zmarzniętego Owczarza z dzieckiem odwołili do sądu, pewnie na egzenterunek. A wy możecie nie wierzyć!... Bądźcie zdrowi, gospodarzu!..

— Wielga rzecz!... A cóż mi za to będzie, że on zmarzył! — wykrzyknął Slimak.

— Od ludzi nic ale... Pan Bóg.. Wy już i w Boga nie wierzyacie, Slimaku?... — spytał Żyd z za progą i od ognia na kominie błysnęły mu oczy.

Zamknął drzwi izby, potrącił się o coś w sieni i wyszedł na podwórek. Slimak słyszał jego ciężki chód, stopniowy cichnący aż do bramy: potem usłyszał, jak siadł do sanek i krzyknął: „Wio!“ na konia. I jeszcze słyszał, jak sanki skrzywały, coraz dalej i dalej, aż do mostu.

Otrząsnął się, spojrzął po izbie i z drugiego kąta zobaczył utkwione w siebie oczy Jędrka. Jakaś sepsność osiadła mu na myśli.

— Cóżem winien, że on zmarzył? — mruknął do siebie. W tej chwili przypomniał sobie jedno kazanie, które wikary powtarzał w kościele co roku. I zdawało mu się, że słyszy jego zmęczony ze starości i jęklivy głos, wołający: „Byłem głodny, nie nakarmiliście mnie; byłem nagi, nie przyodzialiście mnie; nie miałem dachu nad głową, nie przygarnęliście mnie... Idźcież, przeklećci, w ogień wieczny, zgotowany diabłu i sługom jego!“

— Łże, Żyd, jak Bóg na niebie... — rzekł Slimak, czując, że przechodzi go mrowie. I powiedziawszy to, byłby przysiągł, że teraz właśnie jest w stajni. Owczarz z dzieckiem, oboje żywi i zdrowi. Był tak pewny, iż powstał z ławy, aby wezwąć parobka na kolację. Lecz, gdy ujął ręką za klamkę drzwi, nagle — cofnął się. Bał się wyrzeć na podwórko...

Powoli strach go ominął. Chłop wyszedł na dzie-

nocnym brzegiem jeziora Kuchnia, Gietrzwald (Dietrichswalde), las należący do Gr. Seubersdorf.

Do Polski: Jamielnik — południowa część jeziora Karaś (Karrasch) — Wonnwola (Gr. Wolka) — Szwarcenowo — wschodnia połowa południowej części i południowy język jeziora Traupel — Czachówki z południową częścią Grabowa i gospodarstwem Tadajewskiego — Fitowo — Bielice — Sędzice — Babalice — Młyn Małe Babalice — Osówko wraz z graniczącymi gospodarstwami z Kuczwał — Duża Tymawa — folwark Dohnastaedt — Goczalki — Święte — Waldówko — Krzywka — (bez gospodarstwa do Nieder-Eichen) — Łasinka (Hochen-Eichen) — Sawdin (bez gospodarstwa Tesmera) — Duży i Mały Szywałd (włącznie posiadłości Nikela tudzież włącznie krzyżówki drogi Dolne Czarne — Duży Szywałd) — nogat (2 km. na półn. zach. od Dużego Szywałdu) — gmina Bożepole bez parceli pomiędzy Małem Czarnem Dolnym i północnym brzegiem jeziora Kuchnia — Leśniczówka — Szybnuk — lasu Jamy.

Z szczegółami granicy można się zapoznać w jednośnych lantraturach względnie starostwach.

Nowa linja graniczna zostanie zajęta dnia 20-go kwietnia o 11-tej godzinie przed południem czasu środkowo europejskiego przez zainteresowane mocarstwa Polskę i Niemcy.

Poznań, dnia 9. kwietnia 1921.

Podpisany: Generał Dupont.

Niemcy.

Nowy gabinet Stegerwalda.

Berlin. Jak donoszą pisma, prezydent ministrów, Stegerwald, tworzy gabinet przejściowy, urzędniczy, stanowiący tylko prowizorium.

Frakcja socjalistów większości oświadczyła na posiedzeniu wczoraj odbytem, że będzie stała w jak najostrzejszej opozycji przeciwko gabinetowi urzędniczemu.

Rozszerzenie okupacji.

Pisma donoszą jakoby marszałek Foch przedłożył już rządowi państw Sprzymierzonych swój plan co do rozszerzenia okupacji wojskowych w obszarze Ruhry. Plan ten wymagać będzie rzekomo udziału 200 000 tysięcy żołnierzy.

Rosja.

Ukraińcy przeciw bolszewikom.

Lwów. Na Ukrainie za Zbruczem przygotowano się akcja powstańcza przeciw bolszewikom. Termin wybuchu powstania wyznaczono na dzień 25 bm. Ze względów lokalnych tu i owdzie działalność powstańców rozpocznie się wcześniej. Centrami ruchu są Winnica i Latyczów, gdzie narazie panuje spokój. Siły powstańców wzmocnić mają uciekinierzy z obozów koncentracyjnych, znajdujących się w Polsce, którzy w dniu wybuchu będą masowo uciekali za Zbrucz.

dziniec, zajrzał do pustej stajni, potem krowom rzucił garść siana i, gdy zapadł mrok, spać się położył. Żonę znowu porwały dresszcze, więc okrył ją kożuchem, jak wczoraj, mrużąc:

— To ci podły Żyd ten Josel.

Żadną miarą nie mogło pomieścić mu się w głowie. Żeby Owczarz z dzieckiem zmarzł. Owszem, im dłużej o nich myślał, tem większej nabierał pewności, że Josel nastraszył go, może z zamiarem jakiego oszustwa. Rano ze śmiechem opowiadał o tem żonie, dziwiąc się bezczelności szynkarza i usiłując odgadnąć, po co Żyd opowiedział mu takie lgarstwo?

Ale po obiedzie zajechał do nich miejscowy sołtys z piśmiennem wezwaniem do sądu, do Jędrka, w sprawie o pokaleczenie Hermana.

— Kiedy on tam ma być? — spytał Slimak.

— Jego dzieło jutro — odparł sołtys. — Ale co ma lecieć piechotą tyli szmat drogi. Niech siada ze mną, to go odwożę.

Jędrk nieco pobladł, i milcząc, zaczął odziewać się w półkożuszek i nową sukmanę.

— Dużo mu tak zrobią? — spytał markotnie ojciec...

— Ii!... posiedzi kilka dni, może z tydzień — rzekł sołtys...

Slimak westchnął i począł wydobywać rubla z węzela.

— Ale, ale... — odezwał się. — A słysześci, sołtysie, co ten para Josel gada, że Owczarz z dzieckiem oboje zmarzli?

— Com nie miał słyszeć? — odparł niechętnie sołtys. — Przecie to prawda...

— Zmarzli?... zmarzli?... — powtórzył Slimak.

— Jużci tak. Ale — dodał — kuźdem rozumie, że to nie z waszej winy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

BOLESŁAW PRUS.

79

PLACÓWKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Na wieki wieków — odparł chłop.

Nastąpiła chwila milczenia.

— Nic się nie pytacie?... — odezwał się Żyd.

— Co ja się mam pytać?... — odparł Slimak, patrząc mu w oczy i — pobladł, choć nie wiedział dlaczego.

— Jutro — mówił zwolna Josel — jutro Jędrka powołają do sądu za to, co pokaleczył Hermana...

— Niewiele ma zrobić — rzekł Slimak.

— Zawdy trochę posiedzi w kozie.

— Niech posiedzi. Na drugi raz nie będzie się bił.

W izbie znowu zaległo milczenie, tym razem dłuższe. Żyd kiwał głową, a Slimak patrzył na niego, czując, że budzi się w nim niepokoje. Nareszcie, zebrawszy siły, zapytał się szorstko.

— Macie jeszcze co?

— Co tu dużo gadać? — odparł Żyd, machnąwszy zaciśniętą pięścią: — Owczarz i dziecko zmarzli na śmierć...

Slimak uniósł się na ławie, jakby chcąc rzucić się na Josela, ale opadł i oparł się o ścianę. Gorąco go oblało, potem nogi mu się zatrzęsły, a potem było mu niby dziwno, że taki strach go ogarnął.

— Gdzie... kiedy?... — spytał glucho.

— Gdzie?... — mówił Josel. — W jarach, z tamtej strony kolei i nawet niedaleko gminy. A kiedy?... kiedy?... Sami wiecie, że tej nocy, boście go wczoraj wypędzili...

Chłop podniósł się gniewny.

tych kolonji niemieckich nie zapadła i obowiązywała bez zgody na taką decyzję ze strony rządu waszyngtońskiego.

Dzieci polskie w Japonii.

Warszawa, Jak donosi «Przegląd Wieczorny» istniejącą w Tokio instytucję polską opiekującą się dziećmi, zwłaszcza sierotami po uchodźcach polskich, odwiedziła cesarzowa japońska, która bardzo serdecznie zajęła się losem polskich sierot i obiecała przyjąć nad instytucją polską swój protektorat.

Ruch towarzystw.

Kwidzyn. Posiedzenie Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Kwidzynie odbędzie się w czwartek dnia 21. kwietnia o godzinie 7 wieczorem na sali Resursy. Upraszam o przybycie wszystkich członków. Odrowski. Prezes.

Nowy targ. Zebranie Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Nowym targu odbędzie się w niedzielę dnia 24. kwietnia zaraz po nabożeństwie u p. Radtkiego.

Szenwiza. Zebranie Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Szenwizie odbędzie się w niedzielę dnia 24. kwietnia o godzinie 1/3 na majątku w zwykłym lokalu.

Stary targ. Zebranie Zjednoczenia Zawodowego Polskiego w Starym targu odbędzie się w niedzielę dnia 24 kwietnia o godzinie 5 na sali p. Kikuta.

Przybędą na zebranie jako mówcy p. Wicepatron Górski i sekretarz jeneralny Zjednoczenia Zawodowego Polskiego pan Dykier.

Upraszam o jaknajliczniejszy udział.

Odrowski, Patron Związku Robotników.

Stary targ. Zebranie Tow. Ludowego na Stary targ odbędzie się w niedzielę 24. t. m. o godzinie 4 po południu na sali p. Kikuta. O liczny udział uprasza Zarząd.

Waplewo. Tow. Ludowe w Waplewie utworzyło z siebie kółko śpiewackie (Lutnia). Pod dyrekturą przewodniczącego odbywają się lekcje w każdą środę wieczorem o godz. 7.30. Zielińska sekretarka.

Waplewo. Zebranie Towarzystwa Ludowego w Waplewie odbędzie się w niedzielę dnia 1. maja o godz. 6 wieczorem na sali p. Beutlera. O liczny udział uprasza bardzo Zarząd.

Patronat Związku Robotników

MA PRACĘ:

1. dla 1 chłopca 14—16 lat do każdej pracy.
2. dla 1 chłopca 14—16 lat jako pasterza lub starszego samotnego człowieka do 20 sztuk bydła.
3. dla 1 starszego pastucha samotnego.
4. dla 1 akordnika z 10 dziewczynami.

Patronat Związku Robotników

POSZUKUJE PRACY:

1. dla urzędnika gospodarczego 28 lat, kawalera, zaraz.
2. dla urzędnika gospod., żonatego, inwalidy (bez jednej ręki) pisze na maszynie, od lipca.
3. dla kowala z 2 szarwarkami, zaraz.
4. dla kowala z 1 uczniem i 1 szarwarkiem, zaraz.
5. dla kuczera starszego bez szarwaku.
6. dla 1 robotnika, bez szarwaku, żona chodzi do pracy
7. dla młynarza, zna się na rybołówstwie, zgodzi się także jako robotnik bez szarwaku, żonaty.
8. dla kuczera lub włóдаря, zgodzi się jako robotnik, jeden chłopiec jako szarwark.
9. dla włóдаря lub akordnika.
10. dla kuczera z 2 dziewczynami.
11. dla robotnika, żona do pracy, bez szarwaku.
12. dla robotnika z 1 dziewczyną.
13. dla kowala, doskonały maszynista, pracował kilka lat w fabrykach.
14. dla robotnika, 1 szarwark, (zna się na robotach wodnych).
15. dla 1 żon. przodownika z 3—5 dziewczynami zgodzi się także jako robotnik bez szarwaku dla 10 dziewcząt.

T. Odrowski, Patron.

Marienwerder Herrenstr. 14, tel. 382.

Sprzedaż drzewa.

Nadleśnictwo Łański Piec.

W sobotę 23. kwietnia o godz. 9-tej przed poł. w obozisku Gottschalka w Stawigudzie sprzedaż drzewa opałowego i użytkowego dla użytku lokalnego.

Zabawa

odbędzie się w Tychnowach w niedzielę dnia 24. kwietnia o godz. 6 po poł. na sali p. Radtkiego, staraniem ochronki w Kwidzynie.

Bliższe szczegóły w programie. O liczny udział uprasza Komitet.

Patronat Szkół i Ochron

komunikuje:

Panienci ze szkół ludowych, ponad 18 lat, z dobrymi świadectwami i z dobrym charakterem pisma, mające chęć

wykształcić się na ochroniarki

niech zgłoszą się jak najprędzej w biurach związkowych. — Odpowiednie zaświadczenie naszego męża zaufania konieczne. — Przedłożyć należy także związkową legitymację rodziców. Szczególnie uwzględnić się córki rodziców będących w organizacji »Zw. Pol.«

Związek Polaków w Prus. Wschodnich

Jan Baczewski, sekr. na Warmję.

Franciszek Bartsch, sekr. na Powiśle.

CHŁOPCY

ze szkół ludowych ponad lat 14 z dobrymi świadectwami i z dobrym charakterem, mający chęć

wykształcić się na nauczycieli,

zechcą się jaknajprędzej zgłosić w naszym biurze. Odpowiednie zaświadczenie naszego męża zaufania jest niezbędne. — Przedłożyć także legitymację Z. P. rodziców. — Uwzględnieni będą przedewszystkiem chłopcy mniej zamożnych rodziców, którzy są członkami »Związku Polaków«.

Związek Polaków w Prusach Wschodnich.

Sekr. na Warmję: Jan Baczewski.

„Monitor polski” z dnia 8. lutego 1921 r. Nr. 30.

Obwieszczenie.

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 29 stycznia 21

Wezwanie obywateli polskich

przebywających za granicą do wykonania przepisów o obowiązku służby wojskowej.

Na zasadzie art. 1 punkt 4 rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11. sierpnia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 81 poz. 540), wzywa się **wszystkich mężczyzn, posiadających obywatelstwo polskie a urodzonych w czasie od r. 1902 do 1885 włącznie**, o ile zaś chodzi o oficerów to do roku 1879 włącznie, przebywających stale poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, by, celem zadośćuczynienia przepisom o obowiązku służby wojskowej, **zgłosili się osobiście lub piśmiennie celem rejestracji do właściwego Konsulatu** lub do przedstawicielstwa dyplomatycznego Rzeczypospolitej za granicą lub do właściwej władzy wojskowej w kraju **najdziej do dnia 8. maja br.** w ciągu 3 miesięcy od dnia obwieszczenia niniejszego w „Monitorze Polskim”.

Kto obowiązku zgłoszenia się w myśl powyższego ustępu nie dopełni, może być na zasadzie art. 1 wymienionego na wstępie rozporządzenia Rady Obrony Państwa, niezależnie od wszelkich innych skutków prawnych, przewidzianych obowiązującymi przepisami **za zaniedbanie obowiązku służby wojskowej — pozbawiony obywatelstwa polskiego.**

Określony w ustępie pierwszym termin trzymiesięczny dotyczy tylko utraty obywatelstwa, lecz nie zwalnia od następstw prawnych na wypadek niestawienia się do służby wojskowej.

Od obowiązku zgłoszenia wolni są ci, którzy już poprzednio dopełnili obowiązku zgłoszenia się do rejestracji i posiadają na to właściwe zaświadczenie.

Minister Spraw Wojskowych.

(—) Sosnkowski.

Minister Spraw Wewnętrznych.

(—) Skulski.

Polscy poddani, zamieszkali w Pr. Wschodnich, w obwodzie rejencji Olsztyńskiej, których powyższe ogłoszenie dotyczy, winni zgłosić się w **Ajencji Konsularnej R. P. w Olsztynie** od 9—3 i przedłożyć osobiste dokumenty.

Kalendarze

są jeszcze do nabycia

w Księg. Gazety Olsztyńskiej.

Poszukuję od zaraz dzielnią katolicką

służącą

która się zna na wszystkich robotach domowych, za wysokim mytem.

ADOLF FITTKAU w PLUSKACH.

Panna

mająca chęć nauzenia się gotowania, może zgłosić się na cały rok bez obustronnego wynagrodzenia w »Hotelu International« Paweł Czerlicki.

Panny niżej 18 lat się nie przyjmuje.

Wolna posada

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Królewcu poszukuje **woźnego (służącego)**

Osobiste zgłosz. do redakcji »Gazety Olsztyńskiej«

BANK LUDOWY

w Olsztynie ul. Cesarska 16 I

placi od depozytów 2, 3 i 4 procent

stosownie do czasu wypowiedzenia.

Udziela pożyczek pod dogodnymi warunkami.

Bank otwarty codziennie od godz. 11 do 1.

Telefonu nr. 66 b.

Zaproszenia weselne

:: zawiadomienia ::

o zaręczynach i ślubie

wykonuje szybko i gustownie

Drukarnia

„Gazety Olsztyńskiej“

Panny

chcące się nauczyć **pisowni polskiej**

zechcą się zgłosić do 1. maja br.

w ekspedycji »Gaz. Olsztyńskiej«.

Nauki udzieli się bezpłatnie.